

Húsvét 3. vasárnap

Bevezetés

Az Úr Jézus a csodás halfogás után háromszor teszi fel Péternek ugyanazt a kérdést. Az Úr ma nekünk teszi fel ugyanazt a kérdést, amit Péternek: "Szeretsz engem?"

Kirié litánia

Urunk, ha sokszor nem a szívünk, hanem az értelmünk szerint válaszolunk: Uram, irgalmazz!

Tompasságunkban, hogy nem tudjuk felfedezni a világban szent jelenlétedet: Krisztus, kegyelmezz!

Bocsáss meg, hogy nem élünk rendszeresen vétkeink miatt az eukarisztiával, a te ajándékkal, amit számunkra adtál: Uram, irgalmazz!

Evangelium után

Szent János evangéliumának befejező részletét hallottuk, olvastuk. Szent János Jézus feltámadása utánra teszi a csodás halfogás elbeszélését. – Pontosan tudja, hogy a hálóban százötvenhárom nagy hal volt. Jézus és az apostolok közösen rendeznek vendégséget, lakomát. A kenyeret Jézus szolgáltatja nekik. Fogja a kenyeret és ad nekik. Ugyanígy a halból is. Egészen hasonlóan, mint a csodás kenyérszaporítás elbeszélésénél.

Jézus, aki feltámadása után több alkalommal megjelent az apostoloknak, a tanítványoknak, illetve az asszonyoknak. Ennek ellenére, úgy tűnik, mintha ők még a többszöri jelenések és találkozások során sem értették volna meg, hogy új feladatot, új küldetést kapnak.

Péter halászni indul, mintha a Jézus-esemény lezárult volna, s ott kellene folytatnia életét, ahol három évvel korábban abbahagyta, mielőtt Jézus meghívta. Visszatér eredeti mesterségéhez a halászatához, és apostoltársai is követik őt ebben.

Bizonyos értelemben érthető csalódottságuk és gondolkozásuk, s most azt keresik, hogy mivel folytassák életüket.

Jézus pontosan erre a kérdésre ad választ nekik e jelenése alkalmával. - A legeltetésre.

A feltámadt Jézus megjelenik és csodát tesz, az eredménytelen halászat után mégis rengeteg halat fognak annak köszönhetően, hogy engedelmeskednek Jézusnak.

Jézus egyértelművé teszi számukra, hogy emberi munkájukat és erőfeszítésüket ő teszi eredményessé. A csodás halfogás után, Jézus úgy áll előttünk, mint aki irányítja küldötteit, az apostolokat, az Egyházát. Hozzátehetjük: minden korban.

Az sem véletlen, hogy a feltámadt Jézus Krisztus előnyben részesíti az étkezést, mint a tanítványokkal való találkozás helyét, időpontját, alkalmát. A háttérben utalást vélhetünk az eucharisztikus lakoma megünneplésére, amely számunkra is a Feltámadt Jézus Krisztussal való találkozást és az örök élet lakomájának elővételezését jelenti.

Ezt követi Péter vallomása. Látszik, hogy az evangélista az elbeszélést egy ünnepi pillanatba helyezi el. Egyes egyházatyák a háromszoros kérdésben utalást ismernek fel szent Péter apostol nagycsütörtök-éjszakai háromszoros tagadására.

Tény, hogy Péter elszomorodott, hogy Jézus háromszor is megkérdezte, „szeretsz-e engem?”- Jézus előbb azt kérdezi: „Jobban szeretsz-e mint ezek?” De Jézus csak Péterre bízta a bárányok és juhok legeltetését és csak neki jövendöli meg, milyen halállal fogja megdicsőíteni Istent.

Aki jobban szereti Jézust, mint más, annak tudnia kell, hogy vallo-másának, hitvallásának következményeit is vállalnia kell. Akire többet bíznak, attól többet is várnak. Péterre többet bízott az Úr, többet is vár tőle.

Szent Péter utódai, a pápák, Péter nyomdokában kell, hogy járjanak és járnak is! Ferenc Szentatyánk is, világító fáklyaként a sötétségben botorkálóknak,

Nekünk is vállalnunk kell az az ezen az úton való járást. Valószínű, nekünk is van rá okunk, hogy elszomorodjunk, ha Jézus háromszor kérdezi szeretjük-e?

Reményik Sándor soraival kérdezem, ébresztgetem a lelkiismeretünket

Uram Jézusom, jaj, én nem tudom:
Júdásod vagyok-e vagy Pétered
(Jaj, csak a gyávaságban Pétered....)
Vagy egy a farizeusok közül,
Ki üres életének nem örül
S kiontja mégis újból véredet
S hazudik újból minden új napon.
Vagy jobbik esetben Pilátusod
Vagyok, ki mossa hűvösen kezét
És véli: kívül áll a dolgokon.
Vagy vagyok még jobb: éjféli beszéd:
Nikodémusz éjféli surranása –
Félig szégyelli, és félig imádja
Titokban fölkeresett Mesterét.
Vagy ennél is jobb vagyok, úgy lehet:
Én, József, az arimathiai,

Ki kertjében ad temető-helyet.
(Adhatott volna vajon egyebet?)
S tovább: Tamás, talán Tamás vagyok,
Aki csak akkor hisz, ha lát s tapint,
S hálásan csak a dicsőült sebekből
Vonja vissza fekete ujjait.

.....

Akárki legyenek én ezek közül:

– S bizony mondom, hogy mindenik vagyok –

(Reményik S: Nem teljes a pohár)

És mégis, miként Péter, azt kell, hogy mondjuk, az Úr szeretsz engem kérdésére: Uram, te mindent tudsz, te azt is tudod, hogy szeretlek téged!

E jelenet ismeretében sem tudják, nem katolikus testvéreink elfogadni, hogy Péter apostolt, akinek a feltámadás elbeszéléseiben oly nagy szerep jut, kiemeli az Úr a többi közül. S különleges hatalommal bízta meg. Teszi Egyháza legfőbb vezetőjévé Ezzel az Úr Jézustól kapott hatalommal legeltet, vezet bennünket, és gondoskodik számunkra táplálék-ról: Isten igéjének és Krisztus testének táplálékáról.

Tudatosan emelte őt ki az Úr, s tette a többiek elé, elsőnek.

Lehet, hogy a legeltetést, önzertünk nem veszi jó néven: hiszen felnőttek, önállóak, nagykorúak vagyunk! Bennünket senki ne terelgesen, senki ne legeltessen! Mondják sokan. Ám ez nem a megalázásnak, a kiskorúsításnak a jele, hanem a gondoskodó szereteté, a Jó Pásztoré, aki feláldozta magát értünk azért, hogy életünk legyen, és minél bőségesebben.

Ámen

F. F.